

speciálního ustanovení § 480 obch. zák. jako důsledek prodeje podniku, nemůže být určován právní úpravou, již se jinak řídí obchodně právní, resp. občanskoprávní vztahy, nýbrž - i s ohledem na povahu pracovněprávních předpisů jak o ní bylo pojednáno výše - pro obsah těchto práv a povinností z pracovněprávních vztahů nemohou být rozhodující jiné, než pracovněprávní předpisy.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu není správný, pokud jím bylo vysloveno, že základ nároku žalobkyně je opodstatněn ve vztahu k žalovanému 1). Nejvyšší soud České republiky jej proto v této dovoláním napadené části zrušil (§ 243b odst. 2 část věty za středníkem), a protože v dalším zůstal rozsudek odvolacího soudu nedotčen (z obsahového hlediska jde o potvrzující rozsudek ve vztahu k rozsudku soudu prvního stupně), vrátil věc Okresnímu soudu v České Lípě k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta druhá i.f. per analogiam o.s.ř.).

Právní názor vyslovený v tomto rozsudku je závazný; v novém rozhodnutí o věci rozhodne soud nejen o náhradě nákladů nového řízení a dovolacího řízení, ale znovu i o nákladech původního řízení (§ 226 odst. 1, § 243d odst. 1 část věty za středníkem a věta druhá o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku není přípustný opravný prostředek.

V Brně dne 6. prosince 2004

JUDr. Zdeněk N o v o t n ý, v. r.
předseda senátu